

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

46. De Fundamentis perfectæ Humilitatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

eum conscendentes, imò ancillam SS. Trinitatis humillimam, in hoc gradu excellentissimam, post filium huius virtutis speculum perfectissimum, cupit æmulari.

De Fundamentis perfecta Humilitatis. XLVI.

I. **E**Xpende. I. Fundamentum humilitatis, quod est hominem absque concursu Dei nihil esse, nihil posse, nihil facere, & quidem tam in naturalibus quam supernaturalibus, excepta sola peccati malitia, quæ solū privatio boni est, nihil est, imò peius nihilo est; discurrendo per tria tēpora, quid homo fuit, est, erit: quid potuit, potest, poterit: quid fecit, facit, faciet absque auxilio & concursu diuino; quid nisi purum, putum nihil? iuxta illud Apostoli: *Qui se existimat aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. & Non sumus sufficientes aliquid cogitare à nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra à Deo est.* & illud Christi: *Sine me nihil potestis facere.* Quā clarè hoc agnouere magni Sancti humilitate conspicuit? quantò clarius Virgo humillima? Si & tu agnosceres, quam falè te vilem agnosceres & deprimeres? His expensis excitandus affectus propria vilipensionis, iuxta primum gradum humilitatis.

Gal. 6.

2. Cor. 3.

Iob 15.

II. Expende fundamentum alterum humilitatis, quod est, omnia bona naturæ & gratiæ habere hominem à Deo, à se autem solum peccatum, vitiosos habitus, & miseras peccatum consequentes: ideoque omni contemptu, illusionem, contumelia, iniuria & opprobrio dignum; Discurrendo per omnia dona quæ habet, de quibus omnibus sentiendum cum Apostolo: *1. Cor. 15. Gratia Dei sum id quod sum.* Similiter discurrendo per grauiora peccata à se commissa, quorum vnumquodque cum læserit infinitam Dei Maiestatem, an non dignum puniri omni contumelia, quæ vnquam homini illata est, aut inferri in hac vita potest, cū iustè æternum gehennali puniatur pœna, & quidem infra condignum? Quam benè & hoc apprehenderunt Sancti olim lapsi, in gratiam recepti, imò etiam alij à lapsu grauiori gratuita Dei gratia præseruati! Quis se nimis ab alijs deprimi, contemni, illudi, contumelijs vexari, dicere & cogitare auderet, si veritatem prædictorum viuua fide apprehenderet, crebroque memoria versaret? Desiderium omnis generis humiliationses, ignominias, contumelias, submisso animo ferendi, imò.

imò appetendi, iuxta gradum humili-
tatis.

III. Similiter expende tertiū funda-
mentum, quod est hominem, quan-
tumvis magnis Dei donis, & virtuti-
bus præditum, debere se vilissimum,
pessimumque omnium, secundum id
quod ex se habet, meritò reputare, in-
fra omnes demittere, & omne bonū
quod habet, Deo in solidum asseribe-
re, cum ex se nihil sit, possit, habeat,
& donis à Deo gratis acceptis melius
viti debuerit; Insuper cum gratuita sit
misericordia Dei, quod actu omnium
miserrimus & pessimus non sit, &
minima dona naturæ, & gratiæ non
acceperit. Unde quisque meritò de se
sentire deberet, quod sentit Apostol⁹:

*Ego sum minimus Apostolorum, & non
sum dignus vocari Apostolus.* Et quod
sentit S. August. inquit: *Nisi tu hoc
mihi fecisses (præcidens scilicet laqueos pec-
catorum, tollens occasiones & causas) ego
omnia peccata mundi fecissem, Quoniam
scio Domine, quod nullum peccatum est,
quod fecerit unquam homo, quod non possit
facere alter homo, si creator desit, à quo fa-
ctus est homo. Sed quod non facerē, tu fecisti;
quod abstinere, tu iussisti; & quod tibi cre-
dere, gratiā tu infudisti. Quam profundè*

penetrarunt hanc abyssum illuminatissimi Sancti, quantò profundius singularis illa aquila Virgo beata, quanto diuinius tam humilis Virginis humilimus Filius infra omnes se humilias, infinito interuallo omnibus charismatum prerogatiuis vniuersos supergrediens? Tu quoque si hanc abyssum intueberis, infra omnes etiam abiectissimos & peruersissimos te, quantiscunq; sis ornatus donis nature & gratie, facile deprimes. His ponderatis elicienda desideria infra omnes se humiliandi iuxta tertium gradum humilitatis.

LVII. *De actibus humilitatis internis, externisque perfectè exercendis:*

I. **E**Xpende quomodo actus interni triplices (qui sunt; vilem se reputare; vilem reputari velle; pessimum omnium se aestimare, aestimariq; velle) perfectè sint eliciendi, nimirum 1. *Latè* circa omnia obiecta, occasiones, modosq; humilitatis exercēde; quoad intellectum & affectum se vilem & contemptibilem quoad omnia, omnibus donis nature & gratie indignum, absque Deo nihil esse, posse, facere agnoscendo, & sentiendo: se nullo honore, fauore, sed omni potius con-

tempri